

[Anden Næstformand.]

den foreliggende Sag, og jeg maa derfor bede det ærede Medlem holde sig til den.

Oluf Pedersen: Krisen er udtrykt ved daarlige Tider for Landbruget og en mægtig Arbejdsløshed. Det er ikke tilfældigt, at disse to Forhold optræder samtidig, dels bundet de begge i uheldige Prisforhold og stivnende Statsindgreb, dels medfører Landbrugskrisen Besparelsen i Landbruget, sidste Aar ca. 60 Kr. pr. ha eller omkring 200 Mill. Kr.; dette rammer særlig den løse Arbejdskraft i Landbruget samt Landhaandværkerne, men det griber dybt ind i Byernes Beskæftigelsesforhold.

Det er nødvendigt at undersøge Krisens Problem for derefter at træffe de nødvendige Foranstaltninger uden Hensyn til gamle og nye Fordomme og partimæssige Forhold. Baade Landbrugskrisen og Arbejdsløsheden, som særlig rammer de unge, er kostbare rent samfundsøkonomisk, men værre er det moralske Tab, den mistede Arbejdsglæde; det er farligt, hvis Landets Ungdom vænnes til Lediggang.

Krisen er ikke Udtryk for Varemangel. Høsten er ikke slaaget fejl; der er alt, hvad Menneskene trænger til. Det fremgaar bl. a. af Regeringens Indsats gennem Destruktion af Tusinder af første Klasses Kreaturer, ligesom man har det yderste Besvær med at holde de fremmede Varer ude. Regeringens Opgave over for dette Lands Befolkning er her paa Linie med det, man tidligere saa fjendtlige Lande gøre.

Krisen er en Fordelingskrise, skabt gennem svækket Købeevne, og hvordan man svækker denne, illustreres af, at de, som ikke har Raad til at spise første Klasses Kød, maa betale en Afgift af anden Klasses Kød, og disse Penge gaar saa til Destruktion af første Klasses!

Hvis man ser paa vor Import, er Forholdet det, at før Krisen havde vi en Import paa ca. 3 000 kg pr. Individ, og vi har den samme Import nu. Samtidig er vor egen Høst vokset stærkt, fra ca. 2 000 til ca. 3 000 kg pr. Individ. Et Lands Rigdom bestaar ikke alene i, at dets Produktion er stor, men i, at der finder baade Produktion og Omsætning Sted. Der er her i Landet intet i Vejen med Produktionen, og derfor er det ganske naturligt, at

man ser paa, om ikke det er Omsætningen, som der er noget galt med.

Hvis man ser paa de Priser, der blev betalt for Importen her til Landet i 1913, vil man se, at de gennemsnitligt var ca. 10 Øre pr. kg. Indtil 1924 steg Prisen for Importen til 22 Øre pr. kg. For Eksporten saa man en tilsvarende Udvikling, nemlig fra ca. 160 Øre pr. kg for Smør, Æg, Flæsk og Kød til 360 Øre, det vil sige henholdsvis svarende til et Pristal paa 220 og 225, og Detailpristallene i 1924 var 209 og 214.

Men ser vi paa den Udvikling, som har fundet Sted siden 1924, vil man se, at Eksportvarerne er faldet til 126, svarende til et Pristal paa ca. 80, saaledes som vi ogsaa har set det opgjort til. Og ser vi paa Importen, viser det sig, at Prisen paa de Varer, vi importerer her til Landet, praktisk talt er faldet lige saa stærkt som Prisen paa de Varer, vi eksporterer her fra Landet, men der er det mærkelige ved det, at trods det, at man har set Prisen baade for Import og Eksport halveret, er Landbrugspriserne gaaet ned, men Detailpristallet og Pristallet for Landbrugets Driftsomkostninger har ikke faaet en tilsvarende Nedgang, der har man ikke faaet Nedgang fra de godt 209 til 80, men i Stedet for kun faaet Nedgang fra 209 til 165.

Det vil reelt sige, at i Dag maa Landbruget betale ca. 33 pCt. for meget, for saa vidt angaar Udgifter til Driften, og ca. 65 pCt. for meget, for saa vidt angaar Leveomkostningerne, og ganske det samme gælder for Byens Arbejdere. Her har man ganske utvivlsomt det, der danner Baggrunden for hele Krisen, nemlig en Uorden i Pristallene. Man har faaet lave Salgspriser og høje Købspriser, og det er selvsagt, at det skal give Krise.

For Landbrugspriserne Vedkommende er Forholdet det, at trods en Nedgang paa ca. 20 pCt. under Priserne i 1914 er Detailpriserne for Fødevarer 25 pCt. over Priserne i 1914, og hvis man ser paa Prisudviklingen for de Varer, vi har faaet ind i Landet, saa ligger det for en Række Varer, som jeg har undersøgt, saaledes, at medens Varerne, naar Importprisen sættes til 100, i gamle Dage, før Krigen, solgtes til en Detailpris af 200, og man i 1924 havde det samme Forhold som i 1914, saa er der siden den Tid sket det, at Forholdet nu er som 100 til 300. Det vil sige, at der er kommet en meget